

во ѿ пїлнствѣ. Й причїната , коѧто ма
принчждаava да говоря т҃ѧ дѹмы, тѧ є.

Йма нашо Родъ человѣцы прокоѹданы:
й макаръ да не са твардѣ много, но и ти
са доволни, и не токмш на Славенски и Грѣ-
чески, но и на дрѹги различны мѣзыцы до-
волниш искусны, ѿ който всакий спроти си-
лата си по дольности може, и желаетъ да при-
несе на родатъ си нѣкое спомоществованїе
заради просвѣщенїето м8. Й преди нѣко-
ликъ годинъ, понеже глѣдаха, чи нашитѣ
Болгари не любатъ оученїето, ѿ което мо-
гатъ да са ползоватъ и просвѣщаватъ дѹ-
шевнш и тѣлеснш, ѿ любородїе подвизаєми,
и ѿ дрѹги ревнители побуждаєми, помы-
слиха ако не инакъ, ато книги на Болгар-
скій мѣзыкъ да переведатъ, ѿ който могатъ
нашитѣ соотечници да прїемнатъ нѣкое оѹ-
миленїе въ дѹшитѣ си, и нѣкое оѹслажденїе
и ревность камъ оученїето: Защо като ги
прочитатъ, може всакий да помисли, и да
рече: „това разумѣвамъ, чи є добро: но
„какви ли работы йма іѡшe, който азъ не
„знаа!“ Това помислиха, и съ оусердїе го-

на-